

Fortsættelse af anden Behandling af:

Forslag til Lov om Forandring i forskellige Bestemmelser angaaende Borger- og Almueskolevæsenet.

Mødet hævet Kl. 4. 40'.

Halvfjerdsindstyvende Møde.

Onsdagen den 12te Februar 1896, Kl. 1.

Formanden (Sofus Høgshøj): Ved Folketingsmanden for Viborg Amts 3dje Valgfreds (Sloth) er modtaget et Andragende fra 61 Sogneraad i Viborg Amt, vedrørende forskellige Punkter i det forelagte Skolelovsforslag.

Andragendet vil blive tilfjøllet det Udvalg, der behandler Skolelovsforslaget.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Forandring i forskellige Bestemmelser angaaende Borger- og Almueskolevæsenet.

Formanden (Sofus Høgshøj): Skulde det ikke blive muligt at slutte det første Afsnit, der er til Behandling, i den almindelige Tid for et Møde, vil det være nødvendigt ogsaa at holde et Møde i Aften.

S. Holm: Det meste af det, jeg kunde have lyst til at udtale ved denne Behandling, er allerede sagt af andre Medlemmer, særlig af det ærede Medlem for Aalens (Berntsen) og det ærede Medlem for Lev-

ring (Sloth), men der er dog et enkelt Punkt, som jeg gerne vilde benytte Lejligheden til at udtale mig lidt nærmere om, et Punkt, som for mig er et af Hovedpunterne om ikke det allervæsentligste i Forslaget, det Punkt nemlig, der angaar Spørgsmaalet om, hvor stort Børneantal der maa være i hver enkelt Klasse. Udvalgets Betænkning begynder ret lovende i den Henseende. Den begynder med at kritisere den nuværende Ordning i Folkeskolen temmelig stærkt, siger, at „Folkeskolen paa sit nuværende Standpunkt ikke kan fyldestgøre de Forbringer, som Samfundet maa stille til den, naar den skal dygtiggøre den enkelte Statsborger til at deltage i Nutidens rigt pulserende Samfundsliv“, og den fører til, at særlig, naar man har den almindelige Balgret, vil den nuværende Skole ikke kunne gøre Fyldest. Efter at der saaledes er givet en meget stærk Kritik af Folkeskolen, hedder det senere, at Maalet for Udvalgets Arbejde i denne Sag maa være „at indrette Folkeskolen saaledes, at den kan byde Børnet en fyldigere og bedre Undervisning end hidtil“. Disse Ord, som indlede Betænkningen, minde om tidligere Betænkninger, der ere afgivne om Skoleagen, det er i det væsentlige en Omskrivning af Indledningen til nogle af disse Betænkninger. Jeg har været noget i Tvivl, om det i det hele var rigtigt at optage saa store betydningsfulde Bemærkninger i Indledningen til Betænkningen over nærværende Forslag. Disse Udtalelser kunne have været fuldkommen rigtige i sin Tid, da man stod over for Forslag som en gennemgribende Skolereform; men vi staa jo nu kun over for et Forslag, der behandler ganske enkelte Dele af Skolens Omraade, og det har da forekommet mig, at det maaftte var vel stort, hvad man her begyndte med. Men navnlig kan jeg ikke forstaa, at man — naar man har begyndt Betænkningen med disse store Løfter om, at man vil søge at indrette Folkeskolen saaledes, at den kan give Børnet en fyldigere og bedre Undervisning end hidtil, og naar man først har kritiseret den saa stærkt, som jeg anførte, — at man saa ikke vil gaa med til det eneste Punkt i Lovforslaget, der i Virkeligheden vil forbedre Skolens Indretning. Jeg nægter ikke, at en Forbedring af Lærernes Raar indirekte vil kunne have sin gavnlige